

טורי שהרבני סלים
272641

בן עליזה ויהושע

נולד ב- תרפ"ה 1925

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- ג' מרחשוון תשי"ד 12.10.1953

בעת מילוי תפקידו.

שהרבני, סלים

בן יהושע ועליזה. נולד בשנת תרפ"ה
(1925) בעירק. למד בבית-ספר יסודי. עלה
לארץ ואחרי שעברה תקופת-מה גויס לצה"ל.
ביום ג' במרחשון תשי"ד (12.10.1953)
נפטר והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות
הצבאי בקרית-שאול. הניח אשה.

גדוד "גדעון"

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב־פנים. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ־ישראל של אותם הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקדיה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי־אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחבי הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת חודשי לחימה ארוכים בני עיר רבים ואף עולים חדשים. אנשי גח"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פעלו כקשריות או חובשות קרביות. כבר במלחמת העצמאות היתה חטיבת גולני כור היתוך לילידי הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכתב נחום גולן לספר "אילן ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמישורי העמקים, ובמרחבי הנגב הרחבנו אנפכים – התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנתנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיוחד, וממנה ספגה את ערכיה, כי על כן היתה החטיבה כפרית ונאמנה לערכים שינקה בגושי התיישבות אלו. ציינו אותה תכונותיו של עובד־האדמה ויושב־הכפר: עקשנות, צמדות למשימה, שורשיות ושקט..."

באימון ובשגרה

ארוכה. עקובה מדם וקשה. היא "דרך הקרבות של החטיבה": עשרות אחר-י-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה הללים; הם עדות ואמונה ומכאיבה למורשת הקרב, להיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויהר עם זאת, רבים וטובים מבין רכבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים ומפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה". לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"דגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את הגבול באיוו חדירה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבטי"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור-בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על נווטי-הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה! הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ד, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוונות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קטבוק" הפק"ל והתד"ל, שקישינה מדים ודרגות, אפודי-מגן, ששיבש, קסדה ואין-ספור חוויות... על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת-לילה, ממסע ממטות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעדי-מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון כנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות-קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור-קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפי-אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאווה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסירת ב"עורב" בפלוגת-הקשר, פלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור-מלא וכובע פלדה; ב"יום ספורט", או במסע, ל"הכרת החגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר-המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכ"ם או קצינים, ומסדר-סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

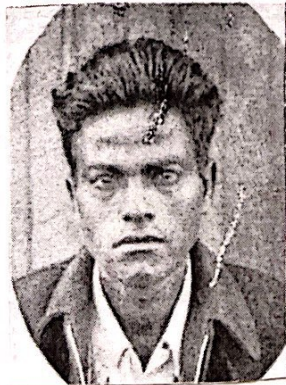
ההרכב האנושי של החטיבה (1950-1953)

לוחמים ומפקדים רבים עברו את קור ההיתוך של חטיבת גולני במלחמת העצמאות. אלפים רבים נשאו ונושאים בגאווה את התואר: "דוד תש"ח של חטיבת גולני". בגלל מאות החללים ואלפי הלוחמים אשר שירתו בחטיבת גולני במלחמת השחרור ועברו במסגרת גדדיה ויחידותיה את דרך הקרבות הארוכה והעקובה מדם, מהרי הגליל ומישורי העמקים אל ערבות הנגב, בזכותם, מן הסתם, נקבע בסתיו 1949, כי חטיבה מס' 1, חטיבת גולני, תישאר כחטיבת חיל רגלים סדירה במערך הסדיר של צה"ל.

1950), חל מהפך אמיתי בהרכב האנושי של חטיבת גולני. רוב רובם של הלוחמים בגדודים היו חיילים צעירים בני 18-20, בני העלייה ההמונית של ראשית שנות החמישים, וחטיבת גולני קיבצה בתוכה עולים חדשים רבים, יוצאי שבעים גלויות, חסרי נסיון צבאי וקרבי, ו"ירוקים" בצה"ל ובמדינה.

שנות החמישים הראשונות (1951-1956)

1955-1956). היו אלה חמש שנים של אימונים קשים, פעילות מבצעית מוגבלת (גדוד "ברק" של החטיבה נטל חלק במבצע "הר-געש", פעולת גמול גדולה נגד המצרים באזור הסבחה וואדי סירם, בנובמבר 1955), קליטת כוח-אדם נוסף ואיכותי יותר, טיפוח המשמעת וגאונות-היחידה, ופעילות בטחון-שוטף שגרתית, בדרך כלל בגבול הישראלי-סורי.

במבצע "הר-געש" (פעולת הסבחה), כבשו לוחמו גדוד "ברק", את מוצבי ואדי סירם; פלוגה ב' את מוצבי "רבקה ו" ו"רבקה ז", ופלוגה ח' במיקודו של סרן קלמן מנן את מוצב "חמר". אכודות המצרים במוצבי ואדי סירם היו 11 הרוגים ו-7 שבויים. מחיילו גולני נפצעו 11. בדצמבר 1955 השתתפו חיילי פלוגה ג' מגדוד "הבוקעים הראשון" (עדיין במסגרת חטיבת "גבעתי" הסדירה) במבצע "על-זיות" ("פעולת כנרת") נגד מוצבי הסורים בחופה הצפון-מזרחי של הכנרת, וכבשו את מוצב נוקייב חחדשה.

מסדרים בשנות ה-50

אימונים בשנות ה-50

פגשתי אותו בלב המדבר.
יפה שקיעת-שמש ללב עצוב.
ציירתי לו עץ וכבשה על נייר,
והוא הבטיח לי שישוב.

הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח:
כל שושניו מתייפחות כעת,
כי ליבו הקטן קפא כקרח.

ואם אי-פעם תגיעו לכאן
תדעו, שכאן הוא חרש צנח.
קול הנפילה מעולם לא נשמע
בגלל החול הרך.

והיה אם יופיע שם ילד קטן
שפניו שותקות ושיער לו זהוב,
תדעו שזה הוא - הושיטו לו יד
ולטפו את אבק-המדבר מעיניו.

חסד קטן עימי תעשו:
כתבו נא מהר לכל אמהותינו,
הנסיך הקטן הנה חזר אלינו.

הנסיך הקטן מפלוגה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח.
כל שושניו הן קוצים כעת
וליבו הקטן יקפא כקרח.

